

det ikke udtryk for en selvstændig pengepolitik, og det ved hr. Frank Dahlgaard godt. Det er udtryk for, at Nationalbanken meget nøje ved bevægelser af renten skal lade den danske krone skygge euroen, ligesom vi i mange, mange år har skygget D-marken. Det er det, der bestemmer renten i den danske nationalbank. Det er ikke udtryk for en selvstændig pengepolitik, så skal lærebøgerne i hvert fald skrives om.

Det andet, jeg gerne lige vil understrege, er, at når Den Europæiske Centralbank træffer beslutninger om rentebevægelser, så sidder Holland, Irland og Portugal – for at tage de tre – også med ved bordet. Og de har en fælles opgave, nemlig at se på euro-området som en helhed, og de skal bl.a. se på prisudviklingen i sammenhæng med den samlede økonomiske udvikling. Ud fra det træffes der en beslutning. Og så har landene hver især deres opgave via deres finanspolitik og strukturpolitik, nemlig at være med til at underbygge den økonomiske samordning og de økonomiske mål, som vi er enige om. Uanset i øvrigt, om vi er med eller ej, er Danmark nu enig i de økonomisk-politiske mål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1487

3) Til miljø- og energiministeren af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren forcere indsatsen for oprensning af grunde, som er forurenede med klorerede opløsningsmidler?«

Søren Kolstrup (EL):

Jeg vil godt motivere spørgsmålet:

Vi har jo kunnet konstatere, at man på det sidste har fundet en lang række forurenede grunde under renserier og lignende virksomheder på Fyn især, hvor man må konstatere, at opløsningsmidler er trængt ned i grunden og helt ned til vandreservoarerne. Vi ved, at disse oprydninger er bekostelige, men vi ved også, at de er nødvendige.

Samtidig dermed kan vi konstatere, at der er en lang række vandboringer, som ikke blot på Fyn, men også andre steder fortæller, at vi har mange problemer med opløsningsmidler. De er fundet i 14-15 pct. af samtlige undersøgte boringer.

Det er på den baggrund, spørgsmålene er stillet. Hvad katten gør vi?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Hr. Kolstrup har ret; forurening med klorerede opløsningsmidler udgør ofte et problem både forureningsmæssigt og økonomisk: forureningsmæssigt, fordi en jordforurening typisk, som hr. Kolstrup gør opmærksom på, medfører en grundvandsforurening, som i nogle tilfælde kan true drikkevandsforsyningen; økonomisk, fordi afværgeforanstaltninger typisk kræver en længere driftsperiode med udgifter til følge.

Af Miljøstyrelsens redegørelse over affaldsdepotområdet fra 1996 fremgik det, at klorerede opløsningsmidler var den hyppigst konstaterede grundvandsforurening. Dette førte bl.a. til, at klorerede opløsningsmidler blev højt prioriteret i Miljøstyrelsens teknologiprogram for jord- og grundvandsforurening. Formålet er at effektivisere, billiggøre og afprøve nye oprensningsteknikker til forurening.

Som konsekvens af prioriteringen under teknologiudvalgsprogrammet er der igangsat en række projekter vedrørende klorerede opløsningsmidler, f.eks. er der sidste år igangsat afprøvning og oprensningsteknikker på fem renserigrunde.

Når det gælder prioriteringen af den offentlige undersøgelses- og afværgeindsats fremgår det af den nylig ikrafttrådte jordforureningslov, at det er amtsrådet, der foretager prioriteringen af de kortlagte grunde med hensyn til undersøgelser og afværgeforanstaltninger og oprydninger. Det er mit indtryk, at man i amterne er meget opmærksom på de problemer, hr. Kolstrup fremdrager.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg takker for svaret.

Jeg synes selvfølgelig, det er et fremskridt, at der nu finder sådanne forsøg sted, men det springende punkt er, hvad vi rent faktisk gør ved de grunde, vi har at gøre med, herunder renserigrundene. På den ene side er spørgsmålet underlagt amternes ansvar, men på den anden side eksisterer der vel også et centralt ansvar for, at de forsøg, vi har, bliver kendt så bredt som muligt. Har ministeren nogen forslag til, hvordan man fra centralt hold kan inspirere amtsrådene til at forcere indsatsen for oprensning af grundene?